

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 20**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

gammal vänner, förtänks hela tiden, som man vill ha det bästa för.
Men det är en ära, och jag är glad åt det. Det var mig och glädde
Knutsoner. Jag hade mig mycket i sig. Och det är lika mycket som
Man så förhoppas att man är i en trygghet och välfärd. En trygghet som man
Käras
2013

Ja för alla brev, som jag fått och för att jag får fara
ut med dig på det gamla kära sättet, för från bekymmer,
ty det är en glädje, ^{och} inte något nytt tillstånd. Det är en
gryflig vär i alla fall. Just nu har brev, att morbror ja-
han Erik är död. Jag gör inte annat än beställer
sorgskransor, tycker jag. Ja visst skall det bli skönt att
fara bort från allt detta. Men det är förfärligt med Otto.
Där han, blir det en förlust för oss alla, som vi kunna att
känna lite djupet kvar vi äre befinner oss. Men väder-
digvis har du vara borta. Det är en stor lättnad för en
själf, och för de andra, som sörja djupast, som man
jag nästan intet göra.

Jag skall nu berättas dig lite om resan. Vi foro på lördags-
morgon kl. 6 i nystigt väder och vägled från Hil, men tröb. af
känslan till mig hade vi fått ^{utvärskt} vägen och hästar från Apretien, som
gjorde, att hela resan gick lät för oss. Och i första gästgivergård
i Rommo i i, voro de så vänliga och hänsle oss af gammalt och så
känjade vi märka att vi voro i hembygd. — Strax innan man
kommer från den Entenitetskyrkan går vägen upp på en höjd, där
man ser hela socknen. Kyrkan och byn ligger framför en, hela stona
Frykter och en lång smal dal, omgärdad af präktiga blå höjder,
där ett stort ligger. Det var så vackert, net du, riklig, ättu skön-
het af oss för minna bortskända ögan, och det gladdde mig. Den trak-
ten kan man vida hven som helst. Så blefvo vi bra rödda, förstär du,
när vi sågo, att alla flaggor i husen omkring kyrkan voro hissa-
de på half stång. De hade ordnat det så för oss att vi fingo
ta in hos det herrensapet, där min gamla barnsinnelysta Tjäder,
han, som skref i hönkas, du minns. Där klädde vi af oss påsar
och gingo sedan upp till kyrkan.

Så snart man gudstjänsten var slut, fördes fasters lista från kyrkan
in i kyrkan. Två herrar i socknen gingo som prästver och

väl till. Däremot kommer ju så hastigt. Du hade vilka hunden andcuttligt
är en gäms i likhet —

högskoleingenjör, som fortfarande är i Stockholm, och jag har varit i Stockholm i flera år.
För att bli en högskoleingenjör, som fortfarande är i Stockholm, och jag har varit i Stockholm i flera år.
För att bli en högskoleingenjör, som fortfarande är i Stockholm, och jag har varit i Stockholm i flera år.

